

lasu obciążone są z tytułu turystyki kwotą 42 marek zachodnioniemieckich na ha. W Polsce sprawom ochrony przyrody i środowiska oraz leśnym aspektom turystyki zajmują się m. in. prof. dr hab. S. Myczkowski z AR w Krakowie i dr inż. J. Jackowski z OZPL Szczecin, a gdańscy leśnicy projektują przeprowadzenie wymiany doświadczeń z tymi specjalistami.

Miłym akcentem zebrania było odznaczenie zasłużonych członków Towarzystwa Honorowymi Odznaczeniami PTL przyznanymi w 1974 r. przez Zjazd Delegatów PTL w Lublinie. Złote Odznaki przyznano: mgrowi inż. Romanowi Zwolakowi — nadleśniczemu b. nadl. Ryjewo (zmarł przedwcześnie — Odznakę odebrała Żona Zmarłego), mgrowi inż. Władysławowi Szółkołowiczowi (BULiGL w Gdyni) i mgrowi inż. Alfredowi Różdżyńskiemu (nadleśniczemu nadl. Starogard Gdański). Srebrną Odznakę PTL otrzymał mgr inż. Zdzisław Nosewicz (nadleśniczy nadl. Kartuzy). Odznaki Honorowe wręczył i miłe słowa gratulacji wypowiedział przewodniczący ZG prof. Krzysik.

W wyniku przeprowadzonych wyborów ukonstytuował się nowy Zarząd Oddziału w składzie: dr inż. Kazimierz Mąkosa — przewodniczący, mgr inż. Franciszek Kudliński, mgr inż. Zdzisław Nosewicz, mgr inż. Antonina Pawlakowa, mgr inż. Władysław Szółkołowicz, inż. Borys Dubrowiński. Do komisji Rewizyjnej wybrano: inż. Andrzeja Błasiaka, inż. Aleksandra Fudałę i mgr inż. Irenę Wosik, a jako delegatów na zjazdy PTL: mgra inż. Aleksandra Gurskiego, mgra inż. Zygmunta Karpińskiego, mgr inż. Marię Sakowską, mgra inż. Władysława Szółkołowicza, mgra inż. Leona Wysockiego.

Wacław Ostrowski

Wspomnienie pośmiertne o mgrze inż. Franciszku Piotrowskim

Посмертное воспоминание о магистре инж. Францишке Пиотровском

Ing. Franciszek Piotrowski, M. Sc. — Obituary

25 października 1974 r. zmarł w Lublinie mgr inż. Franciszek Piotrowski, emerytowany kierownik Leśnego Ośrodka Doświadczalnego „Las Ruda” Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach, były nadleśniczy nadl. Puławy.

Urodzony w roku 1907 we wsi Dzierzkowice w pow. kraśnickim na Lubelszczyźnie, po ukończeniu gimnazjum w Kraśniku, odbył służbę wojskową w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty w Biedrusku. W 1931 r. wstąpił na Wydział Leśny Uniwersytetu w Poznaniu. Po uzyskaniu dyplomu w 1935 r. odbył praktykę z zakresu urzędzenia lasu w nadl. Platenicze w woj. białostockim. Od

1936 r. do wybuchu II wojny światowej pracował na stanowisku inspektora ochrony lasu na terenie woj. białostockiego. Jako podporucznik

rezerwy powołany pod broń w 1939 r. uczestniczył w kampanii wrześniowej. W okresie okupacji pracował w rodzinnych stronach jako robotnik leśny (brygadzista), równocześnie będąc oficerem Batalionów Chłopskich brał czynny udział w ruchu oporu.

Po wyzwoleniu zgłosił się do władz wojewódzkich w Lublinie i 1.VIII.1944 r. został mianowany nadleśniczym lasów Państwowych w Rykach, skąd wkrótce skierowany był do Puław. Na stanowisku nadleśniczego pozostał do wiosny 1953 r., pełniąc jednocześnie w latach 1946—1948 obowiązki pierwszego łowczego w pow. puławskim. Na skutek intryg 31.III.1953 r. został zwolniony z pracy w Lasach Państwowych, a w 1957 r. zrehabilitowany.

W takiej sytuacji zmuszony był do podjęcia od 15.V.1953 r. pracy na pół etatu w Centralnym Biurze Projektów Wodno-Melioracyjnych w Warszawie na stanowisku eksperta d.s. zadrzewień i zalesień. Działalnością tą, będącą później już tylko pracą uboczną, zajmuje się do wiosny 1957 r. Z dniem 1.X. 1953 r. podejmuje pracę w Terenowym Ośrodku Badawczym Instytutu Melioracji i Użytków Zielonych w Puławach na stanowisku starszego asystenta. Rozpoczyna pionierską pracę nad zagadnieniem zalesienia i zadrzewienia nieużytków w terenach o silnie zaznaczonej rzeźbie na glebach lessowych i rędzinowych.

Od 1957 r. placówka IMUZ, w której pracował, przeszła do Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach i pod nazwą Pracowni Użytków Ochronnych kontynuowała dotychczasową tematykę badawczą.

W okresie swej 10-letniej pracy w instytutach naukowych mgr inż. F. Piotrowski opracował indywidualnie lub zespołowo kilka publikacji, dotyczących wspomnianej tematyki.

Wyczerpująca praca wymagająca częstych wyjazdów terenowych oraz chęć powrotu do lasu, skłoniła Go do zaniechania zbyt późno rozpoczętej pracy naukowej i przejścia w 1962 r. na stanowisko kierownika Leśnego Ośrodka Doświadczalnego „Las Ruda” IUNG w Puławach. Lasem IUNG-u kierował do czasu przejścia na emeryturę w dniu 1.IX.1972 r. Mimo słabnących sił zajmował się nadal sprawami „Lasu Ruda” jako doradca i specjalista.

Głębokie umiłowanie przyrody oraz troska o jej ochronę dominowały w Jego pracy zawodowej i działalności społecznej. W pionierskiej pracy nad przywróceniem lasu na ogołoczone strome zbocze i wąwozy wykazał dużo inicjatywy i zamiłowania. Posiadał dar zjednywania sobie ludzi i ich zaufania. Swoją prostotą w stosunkach z ludźmi, szczerością i swoistym humorem zyskiwał powszechną sympatię i przyjaźń.

W pamięci przyjaciół i kolegów pozostanie Jego postać jako wzór zamiłowanego leśnika, dobrego Polaka oraz wesołego i serdecznego towarzysza pracy.

Jadwiga Bury-Zaleska